

ג'יד הנשה פרק שבעי חולין

עין משפט
גר מצוה

צדה.

לעזי רשות
עלית [מיישלי"ש]
גוזים

יינו גרשום (המשדר)

אָנֹן נאסר את בְּ הַמִּקְוֹלִיָּה. מוקולין הוא גומס עוצבי כוכביס
שלוקין צבר מן טבעה נאטמכל צו וקהלמר דלהן לנו נטול
מליקם צבר טיס מטהר מוקולין ולחות סכמו שמכלה נזה טרפה
למוכריה במקולין גע"פ כלון קלאוינו נון מכלליים קמנוכיס צמפולין

מי לא ספי לך משור לאל אל"י מושופרי ר' דובן פלוני עוכדי עבדי וורהיא טרפה ומוטה וה שעישה שלא מקולין רב לטעמיה שישראל בשער הנמצא אמר איכא דאמרי אמר ר' איכא דאמרי אמר ר' מיתיבי רבינו אמר רב מותר שני הכא ים מותר שני הכא טבחוי ישראל בשור או הכי אסור והתניא ר' עובד כוכבים שאין ת قولן מוכרכות בשור בשור נבלה ולכך אמרה מהן לך לך אחר הרוב הכא כוכבים תא שמע חי) הילך אחר רוב לך אחר רוב אוכלי מי בנמצא ביך עובד אחר רוב אוכלי בשור נקיותליה או דישראל סקינין בעמוד ורוואה בולין אברים נבלות מאי הכא נמי בעומד אמר מיידי הוא כי תחתר עליה רב אמר ולוי אמר מותרות לאו בפירוש אהתרוב בב הוה יתיב אմברא גברא דהוה קא מופיע

א' קוווט פירט מינאי. הַס סִימֶת צָלֵשׂ עֲמֵד. צוֹנְהִים סְיוּ זָהָזָה: דעדער קְהֻמוֹן. צְחַנְמַתִּי קְהֻמוֹל: עַמְעָה צָלֵג כְּגָוָן. צְמַכְלָתְלָפָה לְנַעֲזֵד כּוֹכְבִּים בְּמִקְלָין וְסַטְעָה שְׁתִּים חַבְיוֹן וְלַקְחָה מִן קָעָזֵב כּוֹכְבִּים כּוֹכְבִּים: אָנוּ נְעָסָוּ. צְמַמְמָה מְלַקְתִּים בְּצָרְקִים קְיֻוסָמָן נְעָזֵב כּוֹכְבִּים

(ג) "מ' כ"ד; (ד) פקחים ט:
 (ה) ב"ה י.ת. כמותו וו...
 (ו) מכחין פ"ג מ"ט
 (ז) [לטום גמאנע],
 (ח) סקליס פ"ג מ"ג,
 (ט) [רכוכם. ו. ו"ג], (י) ק"ל
 (י) מכחין, (ו) [לקומן קמ...]
 (ט) [ל. ק"ל ע"ל]

הגהות הב"ח

(ג) תומ' ד"כ טמ"ר ר' וכי ר' יוכה דעתלמן ומילפה אפאילו בבהמה שלילמה חזומלן דעתלמן פון פק"ד (3) ד"ה כל וכו' סיינו קיפל וכו' וילכתניאו דנייניעדו:

מוסך ר'ש"

רְבִינוֹתָה

ג' זהה פיסות מינאי
לולוגו י והה בגדת לא
ח' נשא: מפני שותה
לולומר שנכבר בשוק כשרה
מקומי שומרון כשרה
נו נאסר כל המקளין
ע' ט' תשבי אמרתא באשר
ונמנצא באיד א' לא אסור
או ה' אסור כל עוד
כיא וארא מאכיה באהת
מקולין בש' שנמצוא באיד
ד' לא אסיא לילר או ראות רבי
מכור לו והנני רבי
ונדר מוקולין כר' שאני
דאחווק בראשה כי אמתה
לולומר בראשה כי אמתה

רְלִיאָכְנַיִק. על מסם מעבל על טבון נבר: